

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. november 6. XV. Évfolyam 45. szám

Az én NEK-em

Mivel úgy gondolom, nem lesz több olyan Eucharisztikus Kongresszus az életemben, amit mi rendezünk, eldöntöttem, hogy amennyire csak tudok, részt veszek az eseményeken. Ezért a Kongresszus hetében szabadságot vettem ki. Talán a vonattal való könnyű megközelíthetősége miatt hétfőtől csütörtökig leginkább a Hungexpón tartott programokra fókuszáltam. A színes események között egy külföldi hölgy tanúságtétele nagyon megérintett. Egyetemista korában tért meg a pünkösdi közösségbe, ahol lelkesen belevetette magát a hitéletbe. Elvégzett egy olyan tanfolyamot, ami azt célozta meg, hogyan kell a katolikusokat megtéríteni. Óceániába került misszióba, ahol megdöbbenve látta, hogy ott mindenki katolikus és boldog, látszott rajtuk, hogy ez jó nekik. Ennek hatására érdekelni kezdte a katolicizmus, egyre több íráshoz, könyvhöz jutott e témában. Megismerte a hagyományainkat, egyes szentek életét.

Később eljutott egy karizmatikus konferenciára, ahol a háttérben tartózkodva elragadtatásban volt része. Becsukott szemmel előrehajolva fölállt, közben Jézust látta maga előtt. Szemét kinyitva pedig az Oltáriszentség volt előtte. Innentől fogva ezen az úton haladt. Sok évvel később kiderült, hogy a családjában ő az egyedüli, akit katolikusnak kereszteltek meg, amit addig nem tudott.

Gyermekkorában elég rossz volt a családi helyzete, s arról az időről is őriz egy olyan mély istenélményt, amiről akkor még nem igazán tudta, hogy mi történt, de onnantól fogva mindig úgy érezte, van egy barátja a felhők között, nem hagyta el az Úr. Ehhez az élményhez vissza tudott kapcsolódni, hivatalosan is katolizált.

Az édesanyjáról is szép történetet osztott meg, aki többször házasodott, majd együtt élt egy férfival. Emiatt nem járulhatott szentségekhez, mígnem meghaltak az előző kapcsolatai, ezért megözvegyülve hivatalosan is összeházasodhatott az élettársával. Mikor újra áldozhatott, megkérdezte tőle, milyen érzés volt neki. A válasz pedig ez volt: „Mintha újra élnék!”

Kórusunk zenei szolgálata is sokat jelentett számomra. Az utolsó napokban zajló intenzív próbákba is lelkesen kapcsolódtam be. Nagy élmény volt a híres karvezetők irányításával énekelni, velük találkozni.

Csokonay Anna

Tökös szentek? (2. rész)

Az amerikai Halloween díszleteinek képi világához nagyban hozzájárult a halottak napjának dél-amerikai kultusza, melyet a főként Mexikóból érkező bevándorlók hoztak magukkal. Itt is felöltöznek az emberek jelmezekbe, csontvázak vannak mindenütt, édességek előkerülnek, de nem a szellemektől való félelem az alaphangulata az ünnepnek, hanem ellenkezőleg, az hogy megünnepeljük őket, emlékezzünk szeretett őseinkre és meghívjuk őket még egyszer a családjukba. Ennek az ünnepnek a gyökerei az azték kultúrába nyúlnak vissza, ahol volt egy halottak napja, amikor is a csontvázként ábrázolt Catrina istennőnek, a halál istenének hódoltak az emberek. Dél- és Közép-Amerikában, valamint az onnan érkező bevándorlók ilyenkor ma is rendbe teszik a sírokat, és otthon oltárokat építenek, és a sírokra, valamint az oltárookra a halottaknak felajánlott adományokat, élelmet, édességet, különleges alakúra (pl csontváz) sült kalácsokat, cukor koponyákat tesznek, és elhunytjaik ruháit vagy jelmezeket viselnek.

A házról házra történő édességgyűjtés („trickortreat”) szokását szintén az ír bevándorlók hozták Az Egyesült Államokba. Írország, Skócia és Anglia egyes területein ugyanis szokásban volt, hogy kezdetleges jelmezekbe öltözve adományokat gyűjtöttek a gyerekek Mindenszentek előestéjén, aki pedig nem adott semmit, az másnap krétával összefirkálva találhatta ajtaját, vagy valamilyen más tréfás átverés áldozata lehetett. Amerikában az 1920-as évektől kezdve vált egyre népszerűbbé, és a világháború idején történt megtorpanás után a 20. század második felére az egyik legnépszerűbb gyermekünnep lett, melyre aztán egész iparág épült. Ide kell értenünk a jelmezek kölcsönzését, eladását is, mely nemcsak a házalásnak, de az ilyenkor baráti társaságokban rendezett partiknak, jelmezbáloknak is elengedhetetlen kelléke lett a 20. században. Ezek a jelmezek többnyire túlvilági figurákat, boszorkányokat, csontvázakat, vámpírokat, szörnyeket vagy mese-, filmhősöket, elnököket ábrázolnak.

Érdekes, hogy az egyes szokások megtalálhatók a mi kultúránkban is (és gondolom, másokban is), de más tartalommal és más időpontokhoz kötve. Nálunk például Luca napján volt szokásban a „kotyolás”, amikor is a gyerekek házról házra jártak és jókívánságokat mondtak, amiért cserébe egy kis élelmet, csemegét vártak. Ahol nem kaptak semmit, ott megátkozták a ház lakóit. Jelmezbálokat pedig Farsang idején szoktunk tartani. Így a magyar hagyományokat ápolva sem lennének szegényebbek a mi gyermekeink az amerikai társaikhoz képest, hisz minden „buli” megvan nálunk is, sőt így még önazonosságtudatunk is volna talán...

Sajnos van egy érzésem, hogy nem csupán a filmek „jótékony hatása”, hogy ez a kultúránktól teljesen idegen szokás meghonosodott nálunk az ezredforduló után, hanem az erre épült nyereséges iparág talán mesterségesen gerjesztette ezt a divatot, amihez iskoláinkban a nevelők csak asszisztálnak.

Az amerikai Halloweenhoz kapcsolódó szokásokat ugyanolyan értetlenséggel szemlélem itthon, mint amilyen értetlenséggel néznék az USA-ban azokat a fiúkat, akik egyszer csak elkezdenék a Húsvétot követő hétfőn vízzel locsolni vagy kölnivel spriccelni a hölgyeket, közben verseket szavalva... Ahogyan ez idegen és jelentés nélküli volna nálunk, ugyanúgy idegen és értelmetlen ez a sok „tökölés” nálunk.

Főként pedig az a fájdalmas ezzel kapcsolatban, hogy közben megfeledkezünk Mindenszentek és Halottak napja igazi tartalmáról és a szeretett halottainkról való élő megemlékezés itthoni formáiról és fontosságáról. Olyan jó lenne, ha Mindenszentek környékén a hittanórákon magától értetődően lehetne beszélni a szentekről, elhunyt szeretteinkről, temetőlátogatásról, gyertyagyújtásról, imádságról, az emlékezésről és gyökereink ismeretének fontosságáról, és nem kellene az első köröket a töklámpás, boszorkányok és csokikoldulás körül lefutni! De talán én vagyok maradi...

László atya

Isten a fák közt

Fenti néven létezik egy olyan csoport, kik felekezettől függetlenül a Szentírás szavainak segítségével keresik Istent, s rájuk az a jellemző, hogy leginkább a teremtett világban tudják Őt megtalálni, felismerni. Isten teremtményeivel találkozáskor elmélyül bennük a világban való jelenléte, működése, gondviselő szeretete, így egyre közelebb kerülnek Hozzá. Az erdőt Isten házának tekintik, ahol otthonosan mozogva élvezik ajándékait.

Időről időre szerveznek olyan programokat, melyeket felkínálnak minden istenkereső számára. Így került látóterünkbe az a felhívás, mely egy őszi lelki gyakorlatra hívott a Hármashatárhegy csúcsának közelébe október 2-án. Egyházközségünkben ketten vettünk részt rajta.

Senki által nem remélt, ragyogó napsütést kaptunk ajándékba ezen a napon. A találkozás után tudatosítottuk, hogy ez az alkalom arról fog szólni, amit ősszel a minket körülvevő természetben - és évszaktól függetlenül - saját magunkban is tapasztalhatunk: a változásról. Ezt néha nehéz elfogadni, néha várjuk, máskor késleltetni szeretnénk, de mindig az élet velejárója, s különféleképpen dolgozzuk fel a bensőnkben.

A találkozó kezdetén mindannyian húztunk egy igeszakasszal ellátott cédulát, melynek a tartalmát ki-ki forgathatta lelkében, míg az erdei ösvényeken eljutottunk egy gyönyörű kilátást nyújtó hegyoldalba. Itt megpihelve gyönyörködhettünk az őszi színek pompájában, befogadhattuk a teremtett világ változásának szépségét. A szemeket gyönyörködtető színek mellett a leveleken megcsillanó fények és a szél susogó hangja is a változásokra irányították figyelmünket. A kihúzott igeszakaszokon keresztül személyesen nekünk szóló, új szempontokra is felfigyelhettünk.

Kis csengettyűszó jelezte az elmélkedés végét, és csendben folytatva utunkat eljutottunk egy olyan kis katlanba, mely éppen képes volt a csoportunk befogadására. Itt a napsütéses helyeket kiválasztva kényelmesen elhelyezkedtünk, majd egy vezetett szemlélődésen keresztül életünk változásaira tekinthettünk rá a régmúlt felől haladva a jelen felé.

Felfedeztük, hogy a változásokat sokkal könnyebb hittel elfogadni, mert ha Isten szemével tekintünk rájuk, megvilágosodik, miért és hogyan lehetett benne az Ő tervében. Ennek fényében tekintettünk előre, hogy a közeljövőben ránk váró változásokat Isten gondviselő szeretetének tudatában éljük majd át.

Ez a nap abban segített bennünket, hogy ne bánkódjunk a változásokkal járó elengedések miatt, hanem úgy üdvözöljük benne Isten velünk való tervét, mint ami által közelebb kerülhetünk Hozzá.

Nagy Bernadett

„Az ősz kezdete arra ösztönöz, hogy elengedjünk sok külső dolgot, hogy fellelegezhessen a lelkünk. Életünk szüntelen keletkezés és elmúlás, elengedés és újjászületés. Aki képes elengedni, az önmagát nyeri el cserébe.”

Anselm Grün

Temetői ájtatosság

Mindenszentek délutánján több tucatnyian gyűltünk össze a temető ravatalozójánál, hogy együtt imádkozzunk elhunytjainkért, közösen megvalljuk a Szentháromságba, örök életbe és a feltámadásba vetett hitünket. Az alkalomhoz illő énekek mellett a Szentírás szavain keresztül hallhattuk Isten hozzánk szóló üzenetét, melyek reménnyel töltötték el a jelen lévők szívét. Majd az egymásért való felelősségünk tudatában együtt könyörögtünk a szenvedő Egyház tagjaiért. **-szerk-**

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Nov. 7 – 14.

Évközi XXXII. hét

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok	
6	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+Zeller János és felesége Haraszi Eszter	Elsőszoombati engesztelő ima 14:30-17:30
7	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP	10:30 18:00	+Wagner Károly és +Tóth Sándor Teréz és Erzsébet édesanya lelki üdv.	Egyházközségi Szentségimádás 16:30 – 17:30
8	HÉTFŐ		7:30	+nagy szülők	II. Bibliakör: 19:00
9	KEDD	Lateráni Bazilika fel-szentelése	7:30	Balla Ildikó gyógyulásáért	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
10	SZERDA	Nagy Szt Leó	7:30	+Fekete Ernőné Ilona és élő leánya	
11	CSÜTÖRTÖK	Tours-i Szt Márton	—————		Szentségimádás 8:00-21:00
12	PÉNTEK	Szt Jozafát	18:00	+Hornyák Józsefné Margit tem. megeml. Ágnes házasságáért	
13	SZOMBAT	<i>Magyar szentek és boldogok</i>	Előesti sztm: 18:00	+édesapákért; Különbéle katasztrófákban életüket vesztek	
14	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP A SZEGÉNYEK VILÁGNAPJA	10:30 18:00	+Bernadett I.ü., és édesanya gyógyulásáért +Zeller Erzsébet	

– Egyházközségünkben a jubiláns házások miséje dec. 12-én, Örömvasárnap lesz. Kérem a kedves Testvéreket, hogy a ha valaki kimaradt véletlenül a meghívottak közül, vagy tud olyan házaspárról, akik idén ünneplik egyházi házasságkötésük kerek/neves évfordulóját, az jelezze a plébánosnak.

– A naptárak, kalendáriumok a sekrestyében átvehetők az ár kifizetése után.

– A mai misén a perselyadományokat az új hangosításra gyűjtjük.